

Ο κεκοιμημένος πήρε το λάδι κι έχυσε στο πρόσωπο και στο στήθος...

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)



Όσιος Μάρκος ο Σπηλαιώτης, της Λαύρας των Σπηλαίων του Κιέβου.

Κάποτε ο όσιος [όσιος Μάρκος ο Σπηλαιώτης, της Λαύρας των Σπηλαίων του Κιέβου] έσκαψε ένα τάφο για κάποιο κεκοιμημένο αδελφό. Εξαντλημένος όμως καθώς ήταν από νυχτερινή αγρυπνία και ορθοστασία, δεν μπόρεσε να τον κάνει αρκετά ευρύχωρο.

Όταν έφεραν το σώμα του νεκρού και δοκίμασαν να το τοποθετήσουν στον τάφο, διαπίστωσαν ότι μόλις και μετά βίας χωρούσε μέσα. Άρχισαν τότε οι αδελφοί να παραπονούνται και να βαρυγγωμούν κατά το οσίου Μάρκου.

– Αδελφέ, του έλεγαν, τι μνήμα είν’ αυτό που έσκαψες; Ούτε νεκρό μπορούμε να θάψουμε καλά ούτε να τον περιχύσουμε με λάδι, όπως συνηθίζεται. Γιατί το ‘κανες τόσο στενό;

Ο όσιος έβαλε ταπεινά μετάνοια.

– Συγχωρέστε με, πατέρες, είπε, γιατί από σωματική αδυναμία δεν έκανα σωστά την εργασία.

Εκείνοι όμως δεν ησύχασαν, αλλά πολλαπλασίασαν τα παράπονα και τις διαμαρτυρίες.

Τότε ο όσιος στράφηκε στο νεκρό.

– Επειδή είναι στενός ο χώρος του τάφου σου, αδελφέ, του είπε με απλότητα, βολέψου μόνος σου μέσα. Να, πάρε και το λάδι και χύσε και στο σώμα σου όσο πρέπει.

Χωρίς δεύτερη προτροπή ο νεκρός κινήθηκε και τακτοποίησε το σώμα στο λάκκο. Έπειτα άπλωσε το χέρι, πήρε το λάδι κι έχυσε στο πρόσωπο και στο στήθος του σταυροειδώς. Έβαλε, τέλος, πάλι το δοχείο στα χέρια του οσίου, ξάπλωσε ήσυχα κι έμεινε ακίνητος.

Φόβος και τρόμος κυρίεψε όλους τους αδελφούς μ’ αυτό το εξαίσιο θαύμα.

Από το βιβλίο “Πατερικόν των Σπηλαίων του Κιέβου” των εκδόσεων της Ιεράς Μονής Παρακλητου. Μετάφραση από τη ρωσική γλώσσα Αρχιμ. Τιμοθέου.